

# О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2725

гр. София, 04.04.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47**  
**състав**, в закрито заседание на 04.04.2022 г. в следния състав:  
**СЪДИЯ: Катя Аспарухова**

като разгледа дело номер **7342** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на [фирма] срещу ревизионен акт №С.-77-28 от 09.04.2020г., потвърден с решение №С.-21 от 06.07.2020г. на Кмета на СО.

В съдебно заседание на 22.03.2022г. от адв.Г. е направено искане за отправяне на преюдициално запитване. Изтъкнати са доводи, че „директивата във връзка с отпадъците е категорична, че задължени са причинителите или притежателите на отпадъци... и дали е допустимо подобно законодателство като националното“. Визира се чл.62 и сл. от ЗМДТ като такъв с липсващи критерии и отложено транспониране на директивата. Твърди се, че националното законодателство прилага разпоредбата от 2006г. и в тази връзка се прави искане за преюдициално запитване.

Ответната страна –чрез юрк.С.- оспорва искането като твърди, че е неоснователно. Подчертава се, че с решението на Кмета на СО е отговорено на доводите на страна за противочение с ПЕС, както и по сходно дело - решение №5710 от 04.10.2019г. по адм.дело №8367/2020г. /влязло в сила/.

Съдът установява следното:

Преюдициалното запитване до Съда на Европейския съюз видно от чл.267 от ДФЕС /преди чл.234 от Д./ може да бъде за тълкуването на Учредителните договори и произтичащите от тях общностни актове като може да касае или искане за тълкуване на разпоредба от европейското право /т.е. първична или вторична общностна норма/ при неяснота на същата или искане относно валидността на акт на ЕС /т.е. също свързано с норма, но от вторичното право/.

Следователно –запитване може да се отправи при една от двете посочени хипотези. Запитването задължително, както показва наименованието му, изисква отправящата го страна – да формулира конкретно искане. Да посочи напр.неясна общностна норма, която се иска да бъде тълкувана, след което съставът преценява дали е допустимо или не и дали да отправи това запитване до СЕС. В искането на адв.Г. липсва подобно

нещо. Визира се „директива за отпадъците“, като това вероятно е Директива 2008/98. Не е посочена никаква норма от същата, няма доводи за неяснота, точно обратното – твърди се, че има национална норма /отново непосочена изрично/, която не съответства на принципите на директивата. В тази връзка трябва да се има предвид, че всеки един национален съдия е и общностен съдия и при конкретни две норми от националното и общностното право, които си противоречат и предвид принципа на примата на ПЕС – следва да остави неприложена противоречаща ѝ национална разпоредба с решението си по съществуващото на спора.

По изложените съображения съдът намира искането за преюдициално запитване за неоснователно и съгласно чл.629, ал.2 от ГПК приложим във връзка с чл.144 от АПК – същото следва да не се уважава.

**ВОДИМ СЪДЪТ**

**О П Р Е Д Е Л И:**

**ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ** искането на [фирма] за отправяне на преюдициално запитване с доводи за неприложение на принципите на Директива 2008/98 в ЗМДГ.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия: